

רונלד ס. לאודר

הזדמנות לחיזוק ולשגשוג

צילום: נעה גרייבסקי

מעט לעת עולה אצלי המחשבה כיצד היו מגיבים חוזה מדינת היהודים בנימין זאב הרצל ומייסדה דוד בן-גוריון, לו היו קופצים לביקור קצר במדינת ישראל הצעירה, החזקה והצומחת, והיא בסך הכל בת 74.

בנימין זאב הרצל היה משפסף את עיניו בתדהמה לנוכח התממשות חוזהו מעבר לכל רמיון.

מדינת היהודים היא עובדה קיימת. היא משגשגת, פורחת, קוטפת פרסי נובל ומהווה מושא להערצה ברחבי העולם. ראש ממשלתה אפילו מתווך במלחמה בין רוסיה לאוקראינה, היא קולטת עולים ופליטים ומשמשת "אור לגויים".

המציאות, כך יגלה חוזה מדינת היהודים – עולה על כל רמיון.

בן-גוריון יתבונן במדינה שזה עתה הקים, צוברת הישגים, גדלה ומתפתחת, עם צבא חזק, קליטת גלויות מעשרות מדינות, תהליכי שלום אזוריים, חקלאות, מדע, טכנולוגיה ורפואה מהשורה הראשונה בעולם.

עיקר גאוותו של בן-גוריון תהא על הנגב המתפתח, על הכבישים המהירים, מסילות הברזל, פארק המדע והטכנולוגיה, העברת הצבא לנגב, האוניברסיטה והעובדה שישאל שמה את הנגב במרכז.

בן-גוריון והרצל אכן כנר לא כאן איתנו, אבל חזונם, רוחם ופועלם מנשבים בעוצמה ברחבי מדינת ישראל ובקרב מנהיגיה ואזרחיה, שיודעים כי עליהם להשלים את המלאכה ולהפוך את מדינת ישראל הקטנה והצעירה לפנינה של העולם ושל המזרח התיכון.

בפני מדינת ישראל נפתח כעת חלון הזדמנויות משמעותי לקליטת עוד מאות אלפי עולים בשנים הקרובות, אשר יחזקו אותה ויעצימו את הישגיה.

לפני מספר עשורים התברכה המדינה בעליית יהודי מדינות ברית המועצות לשעבר. מאות אלפים של נשים וגברים שפנו לאקדמיה, למחקר, לרפואה, למדע, לביטחון, לתעשייה, לתרבות ולאומנות, והעשירו וחיזקו את החברה הישראלית, את הביטחון הלאומי ואת הכלכלה.

העלייה הצפויה כעת חשובה וחזקה לא פחות. אלה לא רק מוראות המלחמה באוקראינה והחשש מירידת מסך הברזל על רוסיה. זוהי גם ההבנה שישנה מדינת יהודים חזקה, עצמאית ודמוקרטית, עם ביטחון חזק, והמככבת רק לאחרונה ברשימת עשר המדינות

המובילות במדר האושר של אזרחיה. וזוהי גם ההשתקפות של תפקודה של ישראל בתקופת הקורונה, ברפואה המצוינת, בחלוקת החיסונים ובערכות הדדית.

אבל המפתח לקליטה טובה ונכונה מעבר למגורים וחינוך הוא התעסוקה. הזכות להתפרנס ולפרנס, הזכות לתרום, לפתח, לקדם ולהתקדם. עתיד העלייה הצפויה תמוך ביכולתה של המדינה להציע לעולים החדשים מקומות תעסוקה אטרקטיביים, שיהיו צמודים ליישובים משגשגים, עם חיי קהילה עשירים, מרחבים, חינוך איכותי ותשתיות של תחבורה, מסחר ופנאי.

את כל אלה יש כיום גם בנגב וגם בגליל, שמסילות הברזל והכבישים המהירים הפכו אותם מפריפריה למרכז.

כיהודי אמריקאי וכנשיא הקונגרס היהודי העולמי, אשר רגליו בנוי יורק אך ראשו ולבו כל העת בישראל, הקמתי לפני מספר שנים את מרכז לאודר לתעסוקה בנגב ולאחרונה גם בגליל. המרכז הזה ואנשיו רתומים כעת, על פי בקשתי, לסייע לממשלה ככל שיידרש לקליטת עולות ועולים במקומות תעסוקה בנגב.

זאת תהיה בשורה ענקית למדינת היהודים המשגשגת, וזאת תהיה הצדעה לחזונו של הרצל ולמעשה ידיהם של דוד בן-גוריון ודוד המייסדים.

את ביתי שלי בישראל קבעתי בנגב, שם אתגורר כשאשה בישראל. עשיתי זאת היות ואני יודע שזה יהיה בקרוב מאוד המרכז של ישראל ושממנו ייצאו בשורות גדולות לעולם..

הכותב הוא נשיא הקונגרס היהודי העולמי